

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

sprawy G. Z. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

przy udziale zainteresowanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zasiłek opiekuńczy, zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania G. Z. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 5 lipca 2021 roku znak: 450000/OW/00160709 zmienionej decyzją z dnia 23 sierpnia 2021 roku znak: 450000/OW/00164555

1. umarza postępowanie na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c. w części w zakresie w jakim decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 5 lipca 2021 roku znak: 450000/OW/00160709 została zmieniona decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 23 sierpnia 2021 roku znak: 450000/OW/00164555
2. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu G. Z. (1) prawo do zasiłku opiekuńczego za okresy i dni : od 03.01.2019 do 04.01.2019, od 07.01.2019 do 11.01.2019, od 14.01.2019 do 18.01.2019, za dzień 29.01.2019, od 27.02.2019 do 01.03.2019, od 04.03.2019 do 08.03.2019, za dzień 26.03.2019, od 06.05.2019 do 10.05.2019, od 27.05.2019 do 29.05.2019, od 24.06.2019 do 28.06.2019, od 01.07.2019 do 05.07.2019, za dzień 2.08.2019, od 17.09.2019 do 20.09.2019, od 30.09.2019 do 04.10.2019, od 07.10.2019 do 10.10.2019, od 14.10.2019 do 17.10.2019, od 16.03.2020 do 20.03.2020, od 23.03.2020 do 25.03.2020, za dzień 10.04.2020, od 14.04.2020 do 17.04.2020, od 20.04.2020 do 24.04.2020, od 27.04.2020 do 30.04.2020, od 04.05.2020 do 08.05.2020, od 11.05.2020 do 15.05.2020, od 18.05.2020 do 22.05.2020, od 5.05.2020 do 29.05.2020, od 17.06.2020 do 19.06.2020, od 22.06.2020 do 26.06.2020, od 29.06.2020 do 03.07.2020 i od 06.07.2020 do 10.07.2020,
3. ustala, że G. Z. (1) nie jest zobowiązany do zwrotu pobranego zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego za okresy: od 03.01.2019 do 04.01.2019, od 07.01.2019 do 11.01.2019, od 14.01.2019 do 18.01.2019, za dzień 29.01.2019, od 27.02.2019 do 01.03.2019, od 04.03.2019 do 08.03.2019, za dzień 26.03.2019, od 06.05.2019 do 10.05.2019, od 27.05.2019 do 29.05.2019, od 24.06.2019 do 28.06.2019, od 01.07.2019 do 05.07.2019, za dzień 2.08.2019, od 17.09.2019 do 20.09.2019, od 30.09.2019 do 04.10.2019, od 07.10.2019 do 10.10.2019, od 14.10.2019 do 17.10.2019, od 16.03.2020 do 20.03.2020, od 23.03.2020 do 25.03.2020, za dzień 10.04.2020, od 14.04.2020 do 17.04.2020, od 20.04.2020 do 24.04.2020, od 27.04.2020 do 30.04.2020, od 04.05.2020 do 08.05.2020, od 11.05.2020 do 15.05.2020, od 18.05.2020 do 22.05.2020, od 5.05.2020 do 29.05.2020, od 17.06.2020 do 19.06.2020, od 22.06.2020 do 26.06.2020, od 29.06.2020 do 03.07.2020 i od 06.07.2020 do 10.07.2020 w kwocie 80.033,50 zł (osiemdziesiąt tysięcy trzydzieści trzy złote 50/100) brutto;

4. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz G. Z. (1) kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI U 347/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2021 roku znak: 450000/OW/00160709 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił G. Z. (1) prawa do zasiłku opiekuńczego za okresy i dni: od 22.01.2018 do 26.01.2018, od 12.02.2018 do 16.02.2018, od 12.03.2018 do 23.03.2018, od 26.03.2018 do 27.03.2018, od 24.04.2018 do 27.04.2018, od 06.06.2018 do 15.06.2018, od 02.07.2018 do 18.07.2018, od 08.08.2018 do 10.08.2018, od 13.08.2018 do 14.08.2018, od 03.01.2019 do 04.01.2019, od 07.01.2019 do 11.01.2019, od 14.01.2019 do 18.01.2019, za dzień 29.01.2019, od 27.02.2019 do 01.03.2019, od 04.03.2019 do 08.03.2019, za dzień 26.03.2019, od 06.05.2019 do 10.05.2019, od 27.05.2019 do 29.05.2019, od 24.06.2019 do 28.06.2019, od 01.07.2019 do 05.07.2019, za dzień 2.08.2019, od 17.09.2019 do 20.09.2019, od 30.09.2019 do 04.10.2019, od 07.10.2019 do 10.10.2019, od 14.10.2019 do 17.10.2019, od 16.03.2020 do 20.03.2020, od 23.03.2020 do 25.03.2020, za dzień 10.04.2020, od 14.04.2020 do 17.04.2020, od 20.04.2020 do 24.04.2020, od 27.04.2020 do 30.04.2020, od 04.05.2020 do 08.05.2020, od 11.05.2020 do 15.05.2020, od 18.05.2020 do 22.05.2020, od 5.05.2020 do 29.05.2020, od 17.06.2020 do 19.06.2020, od 22.06.2020 do 26.06.2020, od 29.06.2020 do 03.07.2020 i od 06.07.2020 do 10.07.2020 oraz zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego za powyższe okresy w kwocie 118.322,50 zł brutto. W uzasadnieniu wskazał, że matka dziecka – G. Z. (2) – od 1 stycznia 2018 roku nie pracuje i mogła zapewnić opiekę dziecku.

(decyzja z dnia 5 lipca 2021 roku – a.r.)

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2021 roku znak: 450000/OW/0016455 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. zmienił decyzję z dnia 5 lipca 2021 roku i odmówił G. Z. (1) prawa do zasiłku opiekuńczego za okresy i dni: od 03.01.2019 do 04.01.2019, od 07.01.2019 do 11.01.2019, od 14.01.2019 do 18.01.2019, za dzień 29.01.2019, od 27.02.2019 do 01.03.2019, od 04.03.2019 do 08.03.2019, za dzień 26.03.2019, od 06.05.2019 do 10.05.2019, od 27.05.2019 do 29.05.2019, od 24.06.2019 do 28.06.2019, od 01.07.2019 do 05.07.2019, za dzień 2.08.2019, od 17.09.2019 do 20.09.2019, od 30.09.2019 do 04.10.2019, od 07.10.2019 do 10.10.2019, od 14.10.2019 do 17.10.2019, od 16.03.2020 do 20.03.2020, od 23.03.2020 do 25.03.2020, za dzień 10.04.2020, od 14.04.2020 do 17.04.2020, od 20.04.2020 do 24.04.2020, od 27.04.2020 do 30.04.2020, od 04.05.2020 do 08.05.2020, od 11.05.2020 do 15.05.2020, od 18.05.2020 do 22.05.2020, od 5.05.2020 do 29.05.2020, od 17.06.2020 do 19.06.2020, od 22.06.2020 do 26.06.2020, od 29.06.2020 do 03.07.2020 i od 06.07.2020 do 10.07.2020 oraz zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego za powyższe okresy w kwocie 80.033,50 zł brutto. W uzasadnieniu wskazał, że matka dziecka – G. Z. (2) – od 1 stycznia 2018 roku nie pracuje i mogła zapewnić opiekę dziecku, co stanowi naruszenie art. 34 ustawy zasiłkowej.

(decyzja z dnia 23 sierpnia 2021 – a.r.)

Od decyzji z dnia 5 lipca 2021 roku G. Z. (1) złożył odwołanie wskazując, że wnosi o zmianę w całości decyzji poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku opiekuńczego za wszystkie okresy oraz uznanie, że nie jest zobowiązany do zwrotu całości pobranego zasiłku opiekuńczego. W uzasadnieniu podał, że opieka nad córką G. Z. (2) musiała być sprawowana jednocześnie przez obojga rodziców ze względu na stan zdrowia dziecka. Nie było możliwości z uwagi na schorzenia córki, aby tylko matka sprawowała opiekę nad córką przez 24 godziny na dobę.

(odwołanie – k. 1-12)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł u umorzenie postępowania w zakresie w jakim roszczenie zostało zaspokojone decyzją z dnia 23 sierpnia 2021 roku znak: 450000/OW/0016455 oraz oddalenie odwołania od decyzji z dnia 5 lipca

2021 roku znak: 450000/OW/00160709. W uzasadnieniu ZUS powielił argumentacje z zaskarżonej decyzji z 5 lipca 2021 roku.

(odpowiedź na odwołanie – k. 136-137)

Sąd zawiadomił o toczącym się postępowanie jako zainteresowanego (...) Sp. z o.o. Spółka, która nie przystąpiła do sprawy.

(postanowienie z dnia 8 września 2022 roku wydane na rozprawie)

Sąd zważył, co następuje:

G. Z. (2) urodziła się (...). Jej ojcem jest odwołujący, a matką K. Z. – prowadzący wspólne gospodarstwo domowe.

G. od urodzenia była niema, nie sygnalizowała potrzeb np. przerwy w dostawie tlenu. Od urodzenia była niewydolna oddechowo, niezdolna do samodzielnego spożywania posiłków, załatwiania potrzeb fizjologicznych bez pomocy rodziców. W sytuacji przerwy w dostawie tlenu nie była w stanie przywołać opiekunów którzy mogliby poprawić ustawienia respiratora lub ponownie ją do niego podłączyć. Dziecko pozostawione bez nadzoru mogło odłączyć się od aparatury podającej jej tlen, nie sygnalizując tego w żaden sposób. Istniały sytuacje, że G. bez dostrzegalnej przyczyny wpadała w nieuzasadnioną niewydolność oddechową. Wtedy w ciągu kilku minut rodzic musiał podjąć czynności w celu podania jej tlenu, intubowania.

Dziewczynka wymagała stałego monitorowania czynności życiowych przez rodziców oraz czy pozostaje podłączona do tlenu i czy ma wystarczającą jego podaż. W czasie odłączenia od aparatury G. siniała w czasie kilku sekund. Opiekun który sprawował nad dziewczynką opiekę w danej chwili musiał być wypoczęty aby stale monitorować jej stan zdrowia i w razie potrzeby podjąć czynności wymagane w danej chwili np. podłączenia do respiratora.

Stan zdrowia G. Z. (2) mógł się pogorszyć nagle, co powodowało konieczność przetransportowania jej do szpitala. Aparatura do której musiała być stale podłączona G. ważyła od 40 do 80 kg i wymagała w jej przemieszczeniu obecności co najmniej dwóch osób.

W trakcie zajęć fizjoterapeutycznych – fizjoterapeuta M. W. wymagał aby byli obecni oboje rodzice, ponieważ w asyście jednego rodzica nie można by było przeprowadzić zajęć z tego powodu, że dziewczynka musiała być stale podłączona do aparatury.

Dziecko wymagało stałej, 24-godzinnej opieki ze strony obojga rodziców. Opieka jednego rodzica nad dzieckiem była niemożliwa i wycieńczająca fizycznie oraz psychicznie. Gdy jeden z rodziców zajmował się dzieckiem, drugi rodzic mógł odpocząć. Odwołujący i jego żona K. Z. na zmianę spali w ciągu dnia i nocy. Cały czas ktoś musiał być przy ich córce. W ciągu dnia K. Z. wielokrotnie prosiła odwołującego o czuwanie nad córką, aby w tym czasie mogła odejść od córki. Zdarzały się sytuacje, że przy dziecku, ze zmęczenia K. Z. zasypiała, dlatego konieczne było aby sprawujący opiekę rodzic był wypoczęty.

(zdjęcia – k. 19-29; zaświadczenie – k. 32-33; dokumentacja medyczna – k. 39-127; zdjęcia – k. 129-130; tabela samodzielności – k. 194; zeznania świadków A. P. – k. 185-185v; zeznania świadka M. W. – k. 184v-185; zeznania świadka K. Z. – k. 186-186v; zeznania odwołującego G. Z. (1) – k. 195-196v)

(wnioski ZUS Z-15A i oświadczenia – a.r.)

W okresach: od 03.01.2019 do 04.01.2019, od 04.03.2019 do 08.03.2019, od 06.05.2019 do 10.05.2019, od 27.05.2019 do 29.05.2019, od 24.06.2019 do 28.06.2019 G. Z. (2) znajdowała się w domu gdzie opiekowali się nią oboje rodzice.

W okresach od 07.01.2019 do 11.01.2019, od 14.01.2019 do 18.01.2019, za dzień 29.01.2019, od 27.02.2019 do 01.03.2019, 26.03.2019, od 01.07.2019 do 05.07.2019, 02.08.2019, od 17.09.2019 do 20.09.2019, od 30.09.2019 do

04.10.2019, od 07.10.2019 do 10.10.2019, od 14.10.2019 do 17.10.2019 G. Z. (2) pozostawała pod opieką rodziców w związku z hospitalizacją na oddziałach szpitalnych.

(zestawienie – k. 30-31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów złożonych przez stronę odwołującą się oraz zeznań świadków: A. P., M. W., K. Z. oraz odwołującego G. Z. (1). Zeznania wyżej wskazanych osób były wiarygodne w całości, wzajemnie się uzupełniały i zawierały spójny stan faktyczny w zakresie tego jak przebiegała opieka nad G. Z. (2) przez oboje rodziców. Nie zachodziła konieczność uzupełnienia materiału dowodowego w niniejszej sprawie, w tym występowania do placówek medycznych o nadesłanie dokumentacji medycznej albowiem wszelkie fakty których dowodził odwołujący zostały wykazane.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w całości, poza częścią w jakiej postępowanie polegało umorzeniu.

W punkcie pierwszym wyroku Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c. w części w zakresie w jakim decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 5 lipca 2021 roku znak: 450000/OW/00160709 została zmieniona decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 23 sierpnia 2021 roku znak: 450000/OW/00164555. Decyzja z dnia 23 sierpnia 2021 roku zmieniła decyzję z dnia 5 lipca 2021 roku w ten sposób, że ograniczała zakres odmowy prawa do zasiłku opiekuńczego o okresy od 22.01.2018 do 26.01.2018, od 12.02.2018 do 16.02.2018, od 12.03.2018 do 23.03.2018, od 26.03.2018 do 27.03.2018, od 24.04.2018 do 27.04.2018, od 06.06.2018 do 15.06.2018, od 02.07.2018 do 18.07.2018, od 08.08.2018 do 10.08.2018, od 13.08.2018 do 14.08.2018 i zobowiązała odwołującego do zwrotu kwoty pobranego zasiłku opiekuńczego tj. 80.033,50 zł brutto zamiast 118.322,50 zł brutto.

Decyzja z dnia 5 lipca 2021 roku zmienia decyzją z dnia 23 sierpnia 2021 roku podlegała zmianie w całości.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2020.870 -t.j.) zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat.

Z kolei art. 34 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2020.870 -t.j.) zasiłek opiekuńczy nie przysługuje, jeżeli poza ubezpieczonym są inni członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, **mogący** zapewnić opiekę dziecku lub choremu członkowi rodziny. Nie dotyczy to jednak opieki sprawowanej nad chorym dzieckiem w wieku do 2 lat.

Sąd zważył, że nie zaszły podane przez ZUS podstawy do przyjęcia, że poza odwołującym był inny członek rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym – matka dziecka – która mogłaby samodzielnie zapewnić opiekę nad chorą córką. Istniała konieczność zapewnienia stałej opieki G. Z. (2) przez oboje rodziców.

Wprawdzie małżonka ubezpieczonego – K. Z. nie pracowała i sprawowała bieżącą opiekę nad córką G. Z. (2), ale nie oznacza to, że była zdolna samodzielnie zapewnić opiekę dziecku w taki sposób, żeby dziecko było bezpieczne i prawidłowo funkcjonowało. G. Z. (2) była dzieckiem które urodziło się z wieloma dysfunkcjami i wymagała zapewnienia jej opieki przez oboje rodziców. Dziewczynka wymagała stałego podłączenia do respiratora i aparatury dostarczającej tlen. Stan jej zdrowia musiał być monitorowany 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu. Z powodu podłączenia do respiratora oraz tego że dziecko wykazywało dużą aktywność ruchową mogło dojść do odłączenia od aparatury, w dzień lub w nocy. Dlatego opieka musiała być sprawowana 24 godziny na dobę. Była to opieka absorbująca jednego rodzica ponieważ musiał on poświęcić dziecku cały dzień i noc, co powodowało przemęczenie psychiczne i fizyczne. Sprawowana opieka na co dzień była niezwykle skomplikowana i ryzykowna z uwagi na podłączenie dziecka do specjalistycznego sprzętu. Dziecko nie sygnalizowało żadnych swoich potrzeb, ponieważ była niema. Nie można było jej pozostawić bez opieki nawet na chwilę, ponieważ mogło dojść do załamania jej stanu

zdrowia z powodu niedotlenienia. Czynności pielęgnacyjne na co dzień nie ograniczały się do monitorowania. G. trzeba było przebierać nawet kilkadziesiąt razy dziennie, podawać jej jedzenie strzykawką, myć, wycierać. Czynności te były realizowane kilkanaście razy dziennie. Stan zdrowia dziecka nie był stabilny i rodzice musieli być przygotowani do przewiezienia jej do szpitala. Matka nie poradziłaby sobie sama w takiej sytuacji, albowiem aparatura do której musiała być stale podłączona dziewczynka ważyła od 40 do 80 kg, co skutkowało tym, że w razie konieczności transportu dziecka uniesienie tej aparatury przez jedną osobę i zapewnienia jednocześnie opieki dziecku było fizycznie niemożliwe.

W ocenie Sądu w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy uzasadnia twierdzenie, że sprawowanie opieki nad G. przez jednego z rodzica przez 24 godziny na dobę stanowiłoby zagrożenie życia dla dziecka. Było również nierealne z uwagi na wyczerpanie psychicznie i fizycznie rodziców. Również obecność obojga rodziców była wymagana w okresie kiedy do G. przychodził fizjoterapeuta aby ją rehabilitować. Z zeznań świadków wynika, że w przypadku G. opieka nad nią była bardzo wymagająca i absorbująca fizycznie i psychicznie dla obojga rodziców.

Specyfika niepełnosprawności małoletniej i jej sposób leczenia nie dawały możliwości zapewnienia dziewczynce opieki przez jedną osobę – w tym wypadku matkę, która zasypiała przy łóżeczku G.. Dziewczynka nie była w stanie werbalizować potrzeb, a każda choroba (infekcja) w jej przypadku wiązała się z ryzykiem śmierci, zaś czynności pielęgnacyjne znacznie przekraczały możliwości jednego rodzica..

Podsumowując Sąd stwierdził, że w tej sprawie organ rentowy dokonał nieprawidłowej wykładni przepisu art. 34 ustawy zasiłkowej. Nieprawidłowo przyjęto, że poza ubezpieczonym był inny członek mogący zapewnić opiekę dziecku – G. Z. (2). W okolicznościach niniejszej sprawy opieka nie mogła być świadczona tylko przez matkę K. Z., ale musiała być również sprawowana stale przez ojca. Podczas gdy jedno z rodziców opiekowało się dzieckiem, drugie musiało regenerować swoje siły, odpoczywać, by móc opiekować się dzieckiem. Zdarzały się sytuacje, że oboje rodzice byli potrzebni do opieki nad dzieckiem np. podczas zajęć z fizjoterapeutą..

Mając na względzie powyższe Sąd przyznał odwołującemu prawo do zasiłku opiekuńczego za okresy i dni od 03.01.2019 do 04.01.2019, od 07.01.2019 do 11.01.2019, od 14.01.2019 do 18.01.2019, za dzień 29.01.2019, od 27.02.2019 do 01.03.2019, od 04.03.2019 do 08.03.2019, za dzień 26.03.2019, od 06.05.2019 do 10.05.2019, od 27.05.2019 do 29.05.2019, od 24.06.2019 do 28.06.2019, od 01.07.2019 do 05.07.2019, za dzień 2.08.2019, od 17.09.2019 do 20.09.2019, od 30.09.2019 do 04.10.2019, od 07.10.2019 do 10.10.2019, od 14.10.2019 do 17.10.2019, od 16.03.2020 do 20.03.2020, od 23.03.2020 do 25.03.2020, za dzień 10.04.2020, od 14.04.2020 do 17.04.2020, od 20.04.2020 do 24.04.2020, od 27.04.2020 do 30.04.2020, od 04.05.2020 do 08.05.2020, od 11.05.2020 do 15.05.2020, od 18.05.2020 do 22.05.2020, od 5.05.2020 do 29.05.2020, od 17.06.2020 do 19.06.2020, od 22.06.2020 do 26.06.2020, od 29.06.2020 do 03.07.2020 i od 06.07.2020 do 10.07.2020.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11. Odsetki, z zastrzeżeniem ust. 1a, są naliczane od dnia następującego po dniu wypłaty świadczenia do dnia spłaty. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczone o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia;
- 3) świadczenia z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą z ubezpieczenia chorobowego lub wypadkowego, co do których stwierdzono, że w okresie ich pobierania świadczeniobiorca wykonywał w okresie orzeczonej

niezdolności do pracy pracą zarobkową lub wykorzystywał zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Odwołujący zachowuje prawo do zasiłku opiekuńczego za okres o którym mowa wyżej. Oznacza to, że świadczenie w kwocie 80.033,50 zł brutto wypłacone odwołującemu nie jest świadczeniem nienależnym i organ rentowy nie może żądać jego zwrotu.

Odwołujący był reprezentowany w tej sprawie przez pełnomocnika w osobie adwokata i wygrał w całości, tak więc Sąd zasądził na jego rzecz koszty procesu na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

ZARZĄDZENIE